

lig foreffriver Beiarbeidets Udførelse ved Vicitation eller ved leiede Folk som Hovedregel, hvorfra der kun undtagelsesvis bør ske Undtagelse, naar Omstændighederne særlig maatte tale derfor, idet Loven da tillader, at Naturalarbejde kan anvendes. Det er altsaa Hovedreglen for Beiarbeides Udførelse, at det sker ved Vicitation eller leiede Folk; men uagtet nu 5 Aar ere hengaaede, siden hin Hovedregel er slaaet fast, er det notorisk — som ogsaa et æret Medlem for 9de Kreds igaar bekræftede —, at i den overveiende Del af Landets Kommuner fortsætter man endnu med Naturalarbejde ved Beienes Istandsættelse og Bedligeholdelse, og hvorfor? Fordi der hos vor Landbefolkning er en indfærret Behængen ved Alt, hvad der er gammelt og tilbavnet, og en Frygt for Alt, hvad der er nyt og uprøvet; det har derfor været de fleste Sogneraad umuligt at overvinde denne Aversion for det Nye, hvorimod man i de Kommuner, hvor Sogneraadene have været energiske nok til at gennemføre Lovens Hovedregel, har fundet sig overmaade vel ved Vicitations-systemets Indførelse, og hvorfor? Fordi det er almindelig anerkjendt, at Naturalarbejde er et Spild af Tid og Kræfter, at det vanskeliggjør Beienes ensartede og tidssvarende Behandling, og at det ligefrem umuliggjør Beivæsenets økonomiske og fornuftige Bestyrelse. Naar det nu derhos er givet, at Vicitationsarbejdet meget vel overalt kan indrettes saaledes, at enhver Hartkornsbruger, der ønsker det, kan enten selvstændig eller i Forening med Andre faar sin Anpart af det bortliciterede Arbejde, saa tror jeg virkelig, det er paa høie Tid at vi umuliggjøre Naturalarbeidets Anvendelse, og jeg skal derfor tillade mig at foreslaa det høie Thing at fastholde sin Afstemning ved 2den Behandling, hvor dette Spørgsmaal i Principet blev afgjort, og altsaa stemme imod det Vædringsforslag, der her foreligger. — Med Hensyn til de af ærede Medlemmer i Forening med mig stillede Forslag maa det være mig tilladt at begynde med at begrunde det, som vi have stillet til § 32. Efter at det foreliggende Lovforslag ved 2den Behandling med Hensyn til sit 2det Afsnit var blevet indskrænket til kun at omfatte Kjørsler efter

Æge og Jordemoder, er det forekommet mig, at adskillige af de Bestemmelser, der nu findes i Lovforslagets §§ 32, 33 og 34, maa siges at være overflødige og derfor formentlig bør udgaa af Loven. Jeg har i Henshold hertil foreslaaet en forandret Redaktion af § 32, hvortil jeg som 2det Stykke har foreslaaet tilføjet de i § 34 forekommende Bestemmelser om, at de Kjørepligtige skulle være forpligtede til at afvente Lægens eller Jordemoderens Hjemkomst, dersom de ere fraværende i Præris; dog har jeg troet dertil at burde sige: „for saavidt ikke anderledes ved Tilfældet er blevet bestemt.“ Det hændes jo nemlig overmaade ofte, at Lægen og Jordemoderen ere hele Dage, ja Nætter med, horte fra Hjemmet enten i Præris eller i deres egne Grænder, og i saadanne Tilfælde pleier det at gaa saaledes til, at de Tilfagte skulle hente dem, hvor de findes. Det Bederlag, som herefter kan tilkomme de Kjørepligtige, ville de jo faae ifølge Bestemmelsen i § 24. Den Bestemmelse, som findes i § 33, at Amtsraadet skal fastsætte, hvor hurtig en Mit under en Sognekjørsel skal tilbagelægges, har jeg troet passende kunde tilføjes til første Stykke i § 24. Derefter har jeg, saaledes som foreslaaet i det følgende Vædringsforslag, maattet finde, at §§ 33 og 34 kunde udgaa, idet saa §§ 24 og 32 optage de fornødne Bestemmelser. — I § 25 er der, som det vil bemærkes, fastsat en Tidsfrist, inden hvilken de, der have gjort Sognekjørsler, kunne kræve deres Betaling for disse Kjørsler. Jeg formoder nu, at det har været Lovens Hensigt at fastsætte, ikke Tiden for, naar de Paagjældende kunne kræve deres Betaling, men Tiden, da de skulle have Betaling; thi Krav og Betaling ere jo ikke Et, selv ligeoverfor en kommunal Bestyrelse. Vi have derfor under Nr. 23 foreslaaet en dertil sigtende Vædring. — Med Hensyn til det af os til § 36 stillede Forslag, vil det jo bemærkes, at det gaar ud paa, at andet Stykke af Paragrafen skal udgaa. Dette Stykke indeholder et Forbehold om, at militære Kjørsler fremdeles som hidtil skulle udredes in natura. I Lovforslaget, saaledes som det i sin Tid forelaa Amtsraadene til Betænkning, fandtes ikke dette Forbehold optaget, og jeg formoder